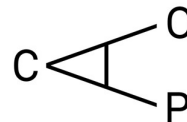

Georganiseerd overleg Sector Defensie
Algemeen Personeelsbeleid (AP)

CAOP
Postbus 556, 2501 CN Den Haag
Lange Voorhout 13, 2514 EA Den Haag
KVK-nummer 41158878

Inlichtingen: Rob Dircke
Telefoon: 06 – 83 57 38 03
E-mail: r.dircke@caop.nl
Datum: 26 juli 2024
Bijlage(n): -
Ons kenmerk AP/24.0483
Zaaknummer: G.1.02

Verslag van de vergadering van de werkgroep Algemeen Personeelsbeleid (AP) op donderdag 11 juli 2024 van 10.00 tot 16.00 uur in de Sophiezaal bij het CAOP te Den Haag

Aanwezig:

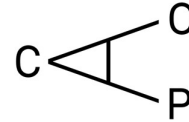
Van de zijde van Defensie: M. Suwout (voorzitter), M. v.d. Heuvel, F. v.d. Hoef, C. v. Ruijven, R. Holtmans, L. de Haan, M. v.d. Boom, F. v.d. Hoef

Van de zijde van de centrales: J. van Hulsen, E. Westermeijer, R. v. Riel (AC) A. Rozendal, R. Schilperoort (ACOP), S. Hop, J. Schot (CCOOP), A. Oosting-Klock (CMHF)

Van de zijde van het secretariaat: R. Dircke (CAOP)

Agenda (AP/24.0428)

1. Opening, mededelingen en vaststelling agenda
2. Tijdelijke Arbeidsplaatsen en de rechtspositie (AP/24.0426)
3. Vulling militaire functies BS/DOSCO/COMMIT (AP/24.0427)
4. Sollicitatieproces bij burgervacatures (AP/24.0423)
5. Molestclausule bij inzet anders dan uitzending i.h.k.v. verzekeringen (ioREOCLAS/24.0289, AP/24.0309)
6. Rondvraag en sluiting

Agendapunt 3. Vulling militaire functies BS/DOSCO/COMMIT

De voorzitter merkt op dat de onderwerpen op de agenda onderling raakvlakken hebben. Het is niet toevallig dat ze bij elkaar zijn gezet. Dit maakt volgens hem de discussie overigens niet makkelijker. Wel vindt spreker dat moet worden doorgezet. Hij heeft op 29 januari 2024 over dit agendapunt een brief aan de WG AP aangeboden maar dat was geen succes. Daarom wordt nu een nieuwe poging gedaan waarbij rekening is gehouden met de eerdere gesprekken die over dit onderwerp al zijn gevoerd. Spreker denkt niet dat het onderwerp al rond is.

Mevrouw De Haan geeft een toelichting. De brief is opgesteld omdat de organisatie op dit moment groeit en de militaire vulling bij zowel de OPCO's als bij de ondersteunende Defensieonderdelen onder druk staat. De OPCO's moeten in principe militaire functies leveren voor de bestuursstaf, DOSCO en COMMIT. In de praktijk blijkt echter dat de OPCO's deze functies niet altijd vullen omdat ze ook functies moeten vullen bij hun eigen organisatieonderdeel. Dit betekent dat het Defensieonderdeel vertraging oploopt bij het vullen van de arbeidsplaats. Deze vertraging is onevenredig lang ten opzichte van de wens en de behoefte van de organisatie om invulling te geven aan de functies. De nota van januari, die al was ondertekend, is gedeeld met de WG AP om een versnellingsproces op gang te brengen teneinde de Defensieonderdelen niet de dupe te laten worden van een niet-leverend OPCO. Daarvoor is een voorstel voor ingediend dat in de vorige WG AP is besproken. Daarbij zijn opmerkingen gemaakt over instructies die Defensie heeft in de vorm van SG-aanwijzingen. Die opmerkingen zijn zo goed mogelijk verwerkt in de nota. Een aantal zaken is toegevoegd en weggehaald. In het voorliggende voorstel gaat het vooral om een sneller proces voor de selectie, zoals gelijktijdig zaken open kunnen zetten om wachttijd te voorkomen. Daarnaast zal vermoedelijk andere problematiek aan bod komen, zoals het plaatsen van burgers op militaire functies. Spreekster stelt voor om tijdens de behandeling van deze nota niet teveel uit te weiden. Het gaat nu primair om het ondersteunen van de Defensieonderdelen.

De heer Van Hulsen vindt dit duidelijk. In de brief zit voor hem wel één onduidelijkheid en vraagt daarover nadere uitleg. Het betreft punt 4. onder Richtlijnen vulling militaire arbeidsplaatsen buiten eigen OPCO, waar staat:

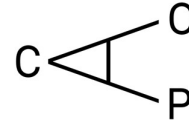
“4. Na sluiting van de vacature, maar voor aanvang van de selectie, vraagt het DO aan het OPCO te onderbouwen of er (OPCO eigen) kandidaten zijn aan wie de functie niet wordt toegewezen.”

Spreker vraagt mevrouw De Haan uit te leggen wat daar staat en wat er is bedoeld mogelijk te maken.

Mevrouw De Haan geeft aan bij lezing dezelfde vraag gehad te hebben. Ze heeft zich laten uitleggen door de organisatie dat dit te maken heeft met 'bewustwording van'. Deze bepaling is opgenomen om een gedachteproces op gang te brengen en om de organisatie zelf erop te wijzen dat er wel kandidaten waren maar deze niet zijn toegewezen. Het doet niets af aan de selectiesnelheid. De heer Van Hulsen vraagt om meer duidelijkheid. Als er een vacature is weet het Defensieonderdeel of daar mensen op gereageerd hebben, afhankelijk van waar de sollicitatiebrief terecht komt. Als deze terecht komt bij het Defensieonderdeel waar de vacature is, is meteen duidelijk welk Krijgsmachtdeel niet levert op het moment dat deze mensen niet geleverd worden. Spreker snapt dat mensen erop worden aangesproken als de brief is ontvangen, het een geschikte kandidaat is maar niet is geleverd. Andersom: op het moment dat de vacature gesteld wordt en de brief blijft hangen bij het zendende Defensieonderdeel wordt de kandidaat niet gezien en kan er geen vraag gesteld worden. Als het Defensieonderdeel niet weet dat er gesolliciteerd is kan niet worden gevraagd waarom niet is geleverd. Spreker onderschrijft wat hier bedoeld is. Uiteindelijk is het niet alleen bewustwording, maar ook het verantwoordelijk maken voor levering. Als niet wordt geleverd moeten ze met een goed verhaal komen. Volgens spreker is dat wat er staat. Hij denkt echter dat die intentie er niet uitkomt op de manier waarop het nu is geformuleerd.

Mevrouw De Haan informeert hoe de heer Van Hulsen het zou formuleren. De heer Van Hulsen denkt dat het begint bij de vraag wat de 'rooting' is. Er is een Defensieonderdeel. Het maakt daarbij niet uit of dat COMMIT of de bestuursstaf et cetera is. Vervolgens wordt er gereageerd en dan is vraag waar deze reactie terecht komt. De heer Holtmans zegt dat dit bij de vacaturehouder is. De heer Van Hulsen vult aan dat dit het Defensieonderdeel is. De heer Holtmans meent dat hier eigenlijk één woord zou moeten staan, namelijk: 'OPCO-toets' en denkt dat daarop bij punt 4. wordt gedoeld. Volgens spreker gaat het proces als volgt: DOSCO stelt een militaire stoel open. Daarop wordt gesolliciteerd door bijvoorbeeld drie luchtmachters. Vervolgens gaat DOSCO naar de Luchtmacht met de vraag of de Luchtmacht die drie kandidaten beschikbaar wil stellen. In het reguliere proces is dat de OPCO-toets. De heer Van Hulsen zou graag opgenomen zien dat er moet worden onderbouwd waarom geschikte kandidaten niet worden aangeboden. De heer Holtmans meent dat dat een invulling van de OPCO-toets is. Op het moment dat de Luchtmacht tegen DOSCO zegt dat er drie sollicitanten zijn maar deze drie niet beschikbaar stelt, zou spreker hen vragen waarom ze niet beschikbaar worden gesteld als ze wel voldoen. Overigens ontstaat dan een vervolgdiscussie over de vraag waarom deze mensen niet beschikbaar zijn gesteld.

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

De heer Van Hulsen wil zich daar niet mee bemoeien omdat dit iets is wat de organisatie betreft. In de tekst staat namelijk: “.. *aan het OPCO te onderbouwen of er [...] kandidaten zijn aan wie de functie niet wordt toegewezen.*” Spreker meent dat dit sowieso een vreemde zin is als de roting is dat die vacature bij de vacaturehouder terecht gaat komen. Volgens spreker gaat het er juist om dat er vragen kunnen worden gesteld in de situatie dat mensen niet geleverd worden. Er kan dan een heel goed verhaal zijn of een verhaal kan ontbreken. Daar bemoeit spreker zich verder niet mee. Hij denkt dat dát beoogd wordt met de bepaling. De heer Holtmans en mevrouw De Haan beamen dit.

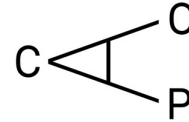
De heer Hop zit met de woorden: “*niet wordt toegewezen.*” Er wordt sowieso niet toegewezen voordat er een selectie heeft plaatsgevonden. Hij vraagt zich ook af op grond waarvan een OPCO iemand kan tegenhouden. Er zijn afspraken gemaakt over wanneer iemand beschikbaar is. Voor het OPCO is dit geen verrassing want het heeft immers ingestemd met de functie bij aanmaak. Bij het OPCO is bekend dat er in de bestandsmatige opbouw rekening mee moet worden gehouden dat het moet vullen en dat mensen reageren. De tekst van punt 4. geeft dan aan dat moet worden gevraagd om “*te onderbouwen of er [...] kandidaten zijn aan wie de functie niet wordt toegewezen.*” Volgens spreker is er maar één iemand die dat bepaalt en dat is de vacaturehouder die de sollicitatieprocessen gaat houden. Diegene bekijkt of de sollicitant geschikt is voor de functie.

Mevrouw Oosting-Klock geeft aan zo vrij te zijn geweest om contact op te nemen met een HR-medewerker. Ze heeft punt 4. ook een aantal keer moeten lezen en denkt dat het volgende wordt bedoeld: ze geeft het voorbeeld van een DOSCO-stoel die normaal gesproken is gelabeld als KMAR-stoel (de paarse plaatsing). Als op het moment dat de vacature wordt opengesteld de vacaturehouder erachter komt dat er niemand van de KMar op heeft gesolliciteerd wordt het gesprek aangegaan met de betreffende OPCO, de KMAR. Er wordt dan gevraagd hoe het kan dat er niemand van de KMAR heeft gereageerd terwijl het een gelabelde stoel is waar normaal gesproken iemand van de KMar op plaatsneemt. In de optiek van spreekster wordt dát met de bepaling bedoeld. Ze vraagt zich af wat de meerwaarde is van deze zin gezien vanuit de geschetste probleemstelling dat het gaat om procesverkorten. Ze snapt dat het goed is om constant met elkaar in gesprek te blijven, ook met de ondersteuningscommando's en de operationele commando's. Aangezien het hier sec gaat over het toewijzingsproces van meteen openstellen en de volgorde, herhaalt spreekster de vraag wat de meerwaarde is van deze zin in deze chronologische opsomming.

Mevrouw De Haan geeft aan dat punt 4. voor Defensie geen harde eis is om op te nemen in de nota. Het staat er nu alleen als wens vanuit de organisatie. De voorzitter vult hierop aan dat hierbij wel de vraag wordt opgeroepen wat er precies gebeurt in het proces, zoals ook door de heer Hop is verwoord. Dat probleem is niet weg met het verwijderen van de passage. Mevrouw Oosting-Klock wijst erop dat volgens haar dit probleem nog wordt benadrukt door punt 5. onder c., waar staat: “*Na sluiting van de vacature vindt selectie door het DO plaats: [...] c. Wanneer geschikte militaire kandidaten de functie niet toegewezen krijgen door hun OPCO, [...] c.*” Spreekster vraagt zich af waarom iemand die kennelijk geschikt is en heeft gesolliciteerd een functie niet krijgt toegewezen van zijn eigen Defensieonderdeel. Deze zinsnede vindt ze zo mogelijk nog belangrijker dan punt 4. Dit zou volgens haar niet moeten mogen. Als iemand geschikt is, moet deze persoon gewogen worden en mag het Defensieonderdeel iemand niet vasthouden.

De heer Hop zegt dat dat is wat er gebeurt. Hij wijst op de tekst erboven, waar staat: “*De huidige schaarste aan personeel dwingt tot lastige keuzes: de taakuitvoering door de OPCO's kan medebepalend zijn of het Bevoegd Gezag een functie toewijst aan geschikte kandidaten voor vulling van paarse militaire functies, ook bij organisatie uitbreidingen (reorganisaties). Een zorgvuldige afweging op grond van AMAR artikel 20 blijft liggen bij het OPCO, alvorens een geschikte kandidaat de functie wordt toegewezen.*” Spreker wijst erop dat in de werkgroep REO een stevige discussie over artikel 20 AMAR is gevoerd. Hij vindt het apart dat die discussie hier wordt kort geslagen en erin gefietst. Artikel 20 gaat over vullen van functies en niet over het niet-vullen. Daarnaast zijn er met Defensie arbeidsvoorwaardelijke afspraken gemaakt over beschikbaarheid, die onder andere zijn verwerkt in het AMAR. Het AMAR is vrij duidelijk over de vraag wanneer mensen wel of niet beschikbaar zijn. Er is geen afspraak gemaakt dat kan worden gezegd dat iemand beschikbaar is, behalve als het OPCO vindt dat diegene ergens anders meer nodig is. Spreker meent dat de artikel 20-discussie hier eigenlijk in gefietst wordt om kort te sluiten. Dat is volgens de CCOOP geen afwijsgoed en dat heeft de CCOOP ook al aangegeven in het betreffende IO REO. De voorzitter geeft aan niet bedoeld te hebben om de artikel 20-discussie kort te sluiten. Sterker nog, deze nota bestond al voordat die discussie in volle omvang losbarstte. Hij ziet het verband uiteraard wel.

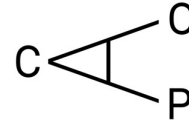
Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

De heer Van Riel heeft een paar opmerkingen, te beginnen bij punt 2: ; “..aanvullingen [...] op de vacaturetekst”. Spreker vraagt zich af wat daarmee wordt bedoeld. Hij wil weten of er aanvullende eisen worden gesteld om voor de functie in aanmerking te komen, die niet in de functieomschrijving staan. Spreker informeert of hier wordt gedoeld op de functiebeschrijving. Zijn tweede opmerking gaat over het vullen van een functie voor burgermedewerker. Volgens spreker is daar zojuist uitvoerig bij stilgestaan. In de tekst staat eigenlijk dat als er geen geschikte militaire kandidaten zijn de vulling uiteindelijk plaatsvindt door het plaatsen van een burger op een militaire stoel. Spreker meent dat zojuist is afgesproken dat dit voorlopig niet zal gebeuren. De systematiek is namelijk dat een tijdelijke stoel wordt aangemaakt. Mevrouw De Haan reageert hierop met de opmerking dat dit volgens haar zojuist niet is afgesproken. Er is ‘en marge’ aan bod gekomen dat er inderdaad burgers op militaire stoelen zitten en dat daar op termijn naar moet worden gekeken. Bij haar weten is er zojuist geen afspraak over gemaakt via het dossier ‘tijdelijke functies’. De heer Van Riel antwoordt dat volgens hem is afgesproken hoe een tijdelijke functie wel mag worden aangemaakt. Daar valt dit niet onder. Echter, zoals de tekst nu is opgesteld gaat dat wel gebeuren als gevolg daarvan. Mevrouw De Haan erkent dat dit zo aan elkaar is gekoppeld. Het is de bedoeling om een vaste militaire functie die niet gevuld kan worden door een militair voor een periode te vullen met een burger. De heer Van Riel vult aan: ‘tijdelijk’ te vullen met een burger. Mevrouw De Haan wil de dossiers nu liever niet met elkaar laten vermengen omdat tijdelijke functies momenteel zijn afgebakend op projectstoelen. Ze snapt de connectie die de heer Van Riel legt maar spreekster is bang om op deze wijze de discussie te kunnen komen. De heer Van Riel geeft aan ook te willen afbakenen, maar dan wel op grond van de nota die net is behandeld en niet hier. De voorzitter heeft die conclusie absoluut niet zo getrokken. Voor spreker is het een technische oplossing om iemand te kunnen plaatsen. Niet om projectfuncties te ondergraven. De heer Van Riel meent dat de systematiek is om tijdelijke stoelen aan te maken. Mevrouw Oosting-Klock meent van niet. De heer Van Riel stelt hierop zojuist te hebben geprobeerd om aan te geven dat er geen eenduidige werkwijze is. Die werkwijze moet worden aangepast. Het CLAS maakt wel degelijk een tijdelijke stoel aan en verwijst naar de militaire stoel. De voorzitter denkt dat de heer Van Riel bedoelt dat Defensie die burger gewoon op de militaire stoel moet plaatsen. De heer Van Riel bevestigt dit. Hij vermoedt echter dat in een CDS 100-aanwijzing staat vermeld hoe dit moet gebeuren. De voorzitter vraagt wat het een probleem zou zijn als ten laste van een militaire stoel een tijdelijke arbeidsplaats in het leven wordt geroepen. Hij vraagt dit los van het feit of partijen dat willen. De heer Van Riel denkt dat er mogelijk een probleem met codes en andere zaken kan ontstaan. De voorzitter resumeert dat het derhalve niet rechtspositioneel zal helpen als iemand op een tijdelijke stoel is gezet. De heer Van Riel bevestigt dit. Mevrouw Oosting-Klock vult hierop aan dat het ook niet zal helpen voor de inrichting van de organisatie. De heer Van Riel pleit er gelet op vandaag gevoerde discussie voor om de burger gewoon op de militaire stoel te zetten. De ‘O’ gaat dan niet omhoog. Er komt dan geen gedoe met tijdelijke burgerstoelen en de formatie is gevuld, zij het niet met een militair maar met een burger. Er moeten afspraken worden gemaakt over de lengte van de militaire stoel voor die burger. Spreker hoopt dat er een moment komt dat er over een paar jaar voldoende militairen zijn zodat de burger van die stoel af kan. Voorlopig denkt spreker dat dat nog een utopie is. De heer Hop meent dat er in de gegeven situatie iemand op de stoel zit die niet geschikt is aangezien het om een *militaire* stoel gaat. De heer Van Riel is het daar theoretisch gezien mee eens. Echter, het gaat hier over functies bij DOSCO, bestuursstaf en het COMMIT. De stoelen zijn met een bepaalde reden wel militair gemaakt maar spreker kan zich in de uitvoering van de werkzaamheden niet aan de indruk onttrekken dat de militaire aspecten op die stoelen minder relevant zijn dan bij een OPCO. Honderd procent sec gezien voldoet een burger inderdaad niet aan de militaire eisen. Het omzetten van deze stoelen kost veel administratieve rompslomp. Spreker vraagt zich af of dat een toevoeging is in de brei van vervuildheid die er nu is ontstaan.

De heer Van Hulsen merkt op in lijn te willen blijven met wat er is afgesproken. Hij wil niet binnen een uur de gemaakte afspraak alweer laten verwateren en daar begint het wel op te lijken. Eerst is afgesproken dat tijdelijke functies alleen gelden voor projectstoelen. Vervolgens is over dit onderwerp binnen het uur een situatie ontstaan waarbij deze afspraak alweer wordt opgerekt. De voorzitter merkt op dat Defensie tot dusverre geen nieuwe stoelen aanmaakt. Er is zojuist een nieuwe mogelijkheid geopend. Het kan volgens spreker daarom niet zo zijn dat in de afgelopen maanden door de CLAS tijdelijke functies zijn aangemaakt om een burger op een militaire stoel te accommoderen. Er was immers sprake van een ‘freeze’. Spreker is er niet op uit om de oplossing te ondergraven. Hij heeft juist een appel gedaan om hem te vertrouwen in de geboden oplossing. Hij wil daarom even kijken hoe met de CLAS moet worden omgegaan. Spreker zou het vreemd vinden als het CLAS wel aanmaakt en een ander OPCO zegt dit nooit te doen. De heer Van Riel vindt dit ook vreemd. Hij kwam daar toevallig achter bij een reorganisatieklas van P&O-ers, waar de vakbonden voor waren uitgenodigd. Spreker kreeg daar met betrekking tot tijdelijke stoelen het verwijt dat de hele organisatie vastloopt. Hij heeft om uitleg gevraagd en begreep daarna pas wat er speelde. Bij navraag bleken de OPCO’s het allemaal anders te doen.

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

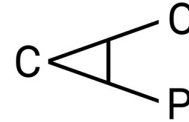
De voorzitter geeft aan dat zijn doelstelling voor vandaag is om het onderwerp af te ronden. Hij wil daartoe die elementen verwijderen waarvan partijen zeggen daar op een later moment over te willen doorpraten. Dit gaat dan bijvoorbeeld over de discussie over artikel 20 AMAR en het niet aanbieden daarvan. Spreker heeft daar al een brief over toegezegd. Dit is een concept van meer dan een jaar oud. De doelstelling is dat iemand die probeert op een alternatieve manier te vullen niet vastzit aan het eindeloze traject waar men nu aan vastzit. Daar heeft spreker uit persoonlijke ervaring beeld bij. In het kader van het NPC heeft spreker geprobeerd om een overste met pensioen kennis aan te trekken. Het heeft hem met het bestaande systeem veertien maanden gekost om op papier te krijgen dat overste's met verstand van pensioen niet bestaan.

De heer Rozendal heeft een opmerking over het afhandelen van de brief. Zijn vrije vertaling van hetgeen de voorzitter zojuist heeft gezegd is dat partijen het zonder deze brief ook met elkaar zouden hebben gered. Qua inhoud vraagt spreker zich af waarom de brief nodig is om een versnelling aan te kunnen brengen. Hij meent dat de voorzitter ook een brief van één A-4 had kunnen opstellen waarin staat dat alles in één keer breed wordt opengesteld voor iedereen. De voorzitter antwoordt dat de heer Rozendal van mening is dat met een simpele doelstelling wel een hele ingewikkelde uitvoering is gegeven. De heer Rozendal bevestigt dit. Hij merkt op dat met deze brief een discussie wordt gestart waarvan spreker zich afvraagt wat zij toevoegt. Als voorbeeld geeft hij de werking van artikel 19 en 20 AMAR. Ineens wordt de werking daarvan hier ter discussie gesteld. De inhoud ervan is evenwel een gegeven. Het geeft het bevoegd gezag een aantal mogelijkheden. Het volledige militaire bestand wordt beheerd door Defensie. Het is een illusie om te denken dat die militair enige vrije keus heeft in het proces op welke arbeidsplaats hij landt. Dat is slechts bij goedgevoelen van de minister en niet omdat hij dat zelf wenst. Er wordt geprobeerd te doen alsof de militair een vrije keus heeft maar partijen weten dat dat niet zo is. Als toevalligerwijze twee wensen bij elkaar komen heeft de militair mazzel. Daarbuiten heeft hij weinig zelf in te brengen.

Mevrouw De Haan licht op verzoek van de voorzitter toe waarom de brief is geschreven. Ze zegt dat de brief eigenlijk niet voor het georganiseerd overleg is geschreven maar voor de organisatie. Destijds is de brief hier op tafel beland. De brief die nu voorligt is dus ook al meerdere malen met alle OPCO's of Defensieonderdelen besproken. Er wordt zodoende getracht om tot een eenduidige werkwijze te komen waaraan inmiddels ook meerdere malen is gerefereerd. Het gaat erom dat er een duidelijke lijn/kader de organisatie ingaat waaruit blijkt hoe met de materie moet worden omgegaan omdat deze echt een probleem vormt in de praktijk. Vanuit het AMAR zou de oplossing heel duidelijk moeten zijn. De praktijk leert dat dit niet altijd zo is. De ondersteunende defensieonderdelen hebben daar last van. Het enige doel van deze nota is om daar duidelijkheid in te scheppen. Spreekster meent dat partijen die duidelijkheid ook moeten willen scheppen als defensieorganisatie.

De heer Hop zegt dat dit precies het probleem is. Bij de onlangs gedeelde nota vroeg de CCOOP zich ook als eerste af of dit het standpunt van Defensie was of van de Directeur Directie Aansturen Operationele Gereedheid (DDAOG), mede gelet op de ondertekening van de brief en de wijze van opstellen. Het lijkt erop dat dit een uitvoering is vanuit de CDS zoals deze in de praktijk door de Defensieonderdelen moet worden uitgevoerd. Daar kan volgens de CCOOP geen sprake van zijn. Het gaat hier om algemene personele aspecten en het naleven van wet en regelgeving alsmede het nakomen van gemaakte afspraken. Volgens spreker is daar in deze nota geen sprake van. Hij meent dat met Defensie afspraken zijn gemaakt zoals de afspraak dat medewerkers beheerders zijn van hun eigen loopbaan, hoe wordt omgegaan met vacatures, het eenduidig gebruik van de vacaturebank, over welke momenten iemand beschikbaar is, verticaal of aan het einde van iemands plaatsingsduur. Spreker vindt dat het niet zo kan zijn dat er ineens een nota vanuit de uitvoering komt die die gemaakte afspraken overboord gooit. Vanuit de uitvoering wordt gemeld dat de organisatie groeit. Daar is spreker het niet mee eens. Hij meent dat de organisatie niet goed genoeg is gevuld om te kunnen groeien. Dit beperkt medewerkers in hun loopbaanontwikkeling, carrièreontwikkeling en toekomstperspectief. Hij herhaalt dat de CCOOP anders aankijkt tegen artikel 20 AMAR waar de voorzitter eerder naar verwees. De voorzitter antwoordt hierop dat dit hem duidelijk is. Volgens spreker kan de CDS aanwijzingen geven daar waar het gaat om toepassing van de regelgeving, helemaal als het gaat om eenduidige toepassing. Als de richtlijn raakt aan de afspraken in de rechtspositie dan wordt dit in deze werkgroep geagendeerd. De heer Hop heeft spreker erop gewezen dat dit naar zijn oordeel het geval is. Dat is de reden dat dit onderwerp nu wordt besproken. Spreker wil het element van 'eenheid van opvatting' behouden, aangezien hij van mevrouw De Haan heeft begrepen dat daarom is gevraagd. Spreker wil daar waar er richtlijnen gegeven worden die de afspraken die de sociale partners met elkaar hebben gemaakt wijzigen het element 'en passant' eruit halen. Daar is spreker naar op zoek. Hij wil weten wat hij uit de nota moet halen om deze te kunnen versturen.

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

De heer Van Hulsen constateert dat, ondanks het feit dat er in ongeveer twaalf cao-afspraken is overeengekomen om de 'regeldruk' naar beneden te brengen, Defensie daar niet in slaagt. Defensie is daar volgens spreker als werkgever overigens niet uniek in er zijn meer organisaties die hiermee te maken hebben. Spreker wil daarmee zeggen dat er een soort natuurlijke neiging is binnen het defensiebedrijf (en breder) om alles te regelen in regels, voorschriften, handleidingen, richtlijnen en cetera. Spreker heeft de hoop opgegeven dat hij die wereld echt kan veranderen maar wil zeker wel zijn bijdrage blijven leveren om dat te proberen. Spreker snapt wel dat deze nota tot stand is gekomen. Zij past in een traditie en probeert een harmonisatiegedachte uit te stralen. Spreker legt zich daar bij neer. Hij omarmt de grondgedachte, echter had de verwoording volgens hem beter gekund. Mevrouw De Haan vraagt of de heer Van Hulsen refereert aan punt 4. De heer Van Hulsen bevestigt dit. Tevens refereerde hij aan het punt waar mevrouw Oosting-Klock over sprak: wat gebeurt er als het betreffende krijgsmachtdeel niet levert en de functie naar een ander krijgsmachtdeel gaat. De voorzitter geeft aan dat punt 4 er wat hem betreft uit kan. Los van het feit dat het taalkundig onbegrijpelijk is, is over de inhoud ook al voldoende gezegd. Volgens hem bevat punt 5 c de prangende vraag. Mevrouw Oosting-Klock heeft al opgemerkt dat het vreemd is dat als iemand geschikt voor een functie deze persoon deze toch nog mis kan lopen. ligt. Spreker vervolgt met de vraag of er nog opmerkingen waren op de pagina 3.

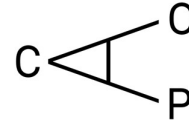
De heer Hop heeft nog vragen over de tekst in punt 5.d, waar staat:

"d. Wanneer geen geschikte militairen AMAR-FPS beschikbaar zijn, dan maakt het DO een keuze uit de geschikte en beschikbare militaire AMAR-RES kandidaten."

Hij vindt dat hier op zijn minst sprake is van vertroebeling. Ook vraagt spreker zich af voor welke periode dit geldt. Hij wil eerst hierover afspraken maken en vraagt zich af of de voorzitter denkt dat hier zo maar reservisten neergezet kunnen worden voor een periode van vijf tot zeven jaar oftewel de reguliere militaire plaatsingsduur. Voorts vraagt spreker zich af waarom beroepsmilitairen niet op één van de bovenstaande gronden worden toegewezen op een functie en AMAR reserve-personeel wel.

De voorzitter vraagt zich in het algemeen bij het opstellen van dit soort brieven af hoe hij erachter komt wat alle bezwaren zijn. De heer Van Hulsen denkt dat het begint met het op tafel leggen van de vraag. De voorzitter licht toe hoe het proces in zijn werk gaat. Hij probeert alles zo goed mogelijk op te schrijven. Zijn afdeling is daar heel druk mee bezig. Er wordt dan een nieuwe versie van een brief gemaakt, waarna het hele circus weer opnieuw begint. Hij wil niet vervelend doen over het proces maar vraagt zich af hoe hij ooit een brief kan maken waarbij hij weet wat alle problemen zijn. Spreker denkt dat de oplossing wellicht kan zijn dat de brief regel voor regel wordt afgelopen. Alle opmerkingen worden genoteerd. Spreker verwerkt dit en dat is het dan ook. Hij is bang dat als hij nu alles aanpast er na de vakantie weer nieuwe vragen opkomen en het hele proces weer opnieuw begint. Mevrouw Oosting-Klock vult hierop aan dat ze veel beeld had bij hetgeen de heer Rozendal heeft gezegd. Over het functietoewijzingsproces is al het een en ander met elkaar afgesproken, de volgorde daarvan et cetera. Ze denkt dat ook had kunnen worden volstaan met het tegelijkertijd openstellen van een functie en de reguliere procesgang te volgen daar waar het gaat om functietoewijzing. Spreekster begrijpt heel goed dat dan de medewerkers in de organisatie hulp nodig hebben bij de beoordeling. Ze denkt dat het goed is problemen te delen om te voorkomen dat de ene OPCO anders te werk gaat dan een ander. Bij een organisatie met 70.000 mensen kan dat helaas gebeuren. Het doel is juist gelijkheid daarin te krijgen. Antwoord gevend op de vraag van de voorzitter hoe hij het had moeten aanpakken, geeft spreekster aan dat de brief inderdaad al een keer eerder is besproken. Daar zijn destijds op- en aanmerkingen over gemaakt. Volgens spreekster zijn die op- en aanmerkingen juist verwerkt, met uitzondering misschien van het punt waar de 'wording' niet helemaal optimaal is. Ze begrijpt wat er staat. Als de persoon er niet is, dan is hij er niet en wordt overgegaan naar de volgende persoon. Ze meent dat het daarbij moet worden gelaten. Spreekster wil ervoor waken dat steeds in dezelfde valkuil wordt gelopen, zoals het denken in verkeerde scenario's. Er moet niet altijd van worden uitgegaan dat het verkeerd zal gaan. Volgens spreekster gaat het juist in de honderd gevallen 99 keer goed. Er is altijd wel een keer dat het niet goed gaat. Die persoon meldt zich dan en dan kan worden gekeken wat er fout is gegaan. Ze meent dat het belangrijk is elkaar niet op woorden te willen vangen. Spreekster wil liever werken vanuit de intentie. De bedoeling is volgens spreekster om het proces te versnellen door functies tegelijk open te stellen voor burger en militairen, met inachtneming van de functietoewijzing zoals die ooit met elkaar is afgesproken. De heer Rozendal is het helemaal eens met hetgeen mevrouw Oosting-Klock heeft gezegd. Als het gaat om breed openstellen is hij het ermee eens dat dat moet kunnen. Dit neemt niet weg dat als je uitkomt bij een burger er vooraf een gesprek met de medezeggenschap moet zijn geweest. Dat is één van de voorwaarden die in de huidige systematiek geldt. Als bij het openstellen geen militair kan worden gevonden wordt de functie nogmaals opengesteld. Dat kan dan bijvoorbeeld met bevorderingsruimte. Als dan weer niemand wordt gevonden moet een

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

gesprek worden aangegaan met de medezeggenschap om te kijken of alternatief kan worden gevuld. Dat is normaal gesproken wel een voorwaarde om alternatief te kunnen vullen. Als hier de vraag voorligt om altijd breed open te stellen dan is spreker daar voorstander van mits dit een versnelling met zich meebrengt. Daarbij mag echter niet de afstemming met de medezeggenschap worden vergeten. Dit punt is daarom niet zozeer van belang voor de WG AP maar vooral voor de medezeggenschap.

De heer Rozendal vraagt zich af of er over dit onderwerp verder nog prangende zaken zijn die in de WG AP moeten worden geadresseerd. Zelf ziet hij er in elk geval nog één, voor het overige laat spreker de meer fijnmazige dingen dan even liggen. De harde noot is volgens spreker de positie van de reservist. De ACOP wil voorkomen dat te eenvoudig een reservist wordt geplaatst op een reguliere arbeidsplaats voor militairen. De ACOP ziet dit namelijk als een vorm van 'witwassen'. Het wil niet zeggen dat een dergelijke plaatsing onmogelijk is. Echter, als het voornemen daartoe bestaat meent de ACOP dat moet worden gekeken hoe van deze reservist, al dan niet tijdelijk, een beroepsmilitair kan worden gemaakt. Het is de ACOP een doorn in het oog hoe makkelijk er wordt gekozen voor een reservistenaanstelling waarbij wordt gedacht gevrijwaard te zijn van een aantal zaken, los van de rechtspositionele vraagstukken. Hierover wil spreker op een ander moment nog wel een noot kraken. Hij wil daarom nu het punt maken dat op het moment dat een beroep moet worden gedaan op een reservist er moet worden gekeken of er van deze persoon een beroepsmilitair valt te maken, al dan niet met een tijdelijke aanstelling. De heer Hop zegt dat dit ook één van de punten van de CCOOP is met betrekking tot punt 6. Reservisten worden tijdelijk ergens neergezet. Volgens de CCOOP kan dat niet maximaal voor de duur van één jaar. Hij roept voorts nogmaals op om met spoed te werken aan de alternatieve aanstellingsvormen die met Defensie arbeidsvoorwaardelijk zijn afgesproken. Er moet worden gezien of het mogelijk is om een aanstelling te verlenen voor de duur van drie tot zeven jaar, eventueel voor de functievervulling, maar dan regulier als volledig beroepsmilitair.

Verder vindt de heer Hop punt 7 een vreemd verhaal, waar staat:

"7. In het geval dat de militaire vacature met een burgermedewerker wordt gevuld, dan is dit voor de duur van 3-5 jaar, ongeacht de contractvorm van de burgermedewerker. De burgermedewerker wordt primair geplaatst op de vacante militaire arbeidsplaats."

Er kan een burger worden geplaatst voor de duur van twee jaar met een tijdelijk contract en aansluitend voor drie tot vijf jaar met - opnieuw - een tijdelijk contract. Dit levert een totale plaatsingsduur van zeven jaar op en dat vindt de CCOOP vreemd. Bij punt 8 denkt spreker dat met de huidige militaire vulling een omgekeerde wereld zal ontstaan waarbij er alleen nog maar burgers bij Defensie zullen rondlopen. Hij meent dat dit met de hoofdtaken 1, 2 en 3 heel lastig zal worden. Ook punt 8 zal moeten worden afgestemd met de medezeggenschap. De evaluatie van de aanwijzingen die in de brief staan zijn de twee die met de CCOOP zijn overeengekomen. Daarvoor is nog overeenstemming vereist met de sociale partners. Er zijn geen SG-aanwijzingen waar Defensie zelfstandig houder van is. Voor het overige heeft spreker zijn punten al aangegeven. Vooral het niet beschikbaar stellen van militairen gaat er bij de CCOOP niet in. Spreker wil daarom na de pauze hierover nog verder in discussie. De heer Rozendal wil nog graag reageren op dat laatste element. Het niet beschikbaar stellen bestaat in de wereld van spreker niet. Alvorens voor een plaatsing in aanmerking te komen moet een militair:

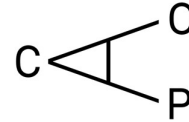
1. geschikt zijn, en
2. beschikbaar zijn.

Niet beschikbaar stellen bestaat volgens spreker dan ook niet. Het is voor hem dan ook onduidelijk wat hiermee wordt bedoeld. 'Beschikbaar' wil immers zeggen dat iemand buiten de twee jaar van de reguliere functievervulling moet zitten. Dan is iemand beschikbaar, tenzij er sprake is van een bevordering. De heer Hop merkt op dat dit in zijn wereld ook niet bestaat en wijst op de arbeidsvoorwaardelijke afspraken die daarover gemaakt. In de praktijk ziet hij echter dat het OPCO vanuit een organisatiebelang mensen niet beschikbaar stelt. Dat is in strijd met de gemaakte afspraken. Spreker heeft eerder al verwezen naar waar dit in het AMAR is vastgelegd en hij wijst er op dat medewerkers die wel beschikbaar zijn niet beschikbaar worden gesteld.

*** PAUZE 12.15 – 13.00 UUR ***

De voorzitter stelt voor om eerst terug te gaan naar de discussie van vóór de pauze alvorens naar artikel 171a BARD te gaan. Spreker geeft aan als volgt naar het probleem van de vulling van militaire arbeidsplaatsen te kijken. Het is de bedoeling van Defensie om met elkaar te bespreken hoe sommige zaken zouden moeten worden toegepast. Hier heeft de organisatie klaarblijkelijk om gevraagd. Het probleem met het nog een keer onder elkaar zetten hoe iets werkt is dat

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

er dan vaak discussie ontstaat over de vraag of iets staande rechtspositie is of dat er stiekem iets nieuws geïntroduceerd wordt. Vaak is een beetje sprake van allebei. Spreker stelt voor de brief nog een keer langs te lopen op elementen die hun doel voorbij schieten in dat opzicht waarbij zó iets wezenlijks wordt geraakt dat het de voortgang van de brief belemmert. Hij wil nog wel een poging doen om de brief te kunnen verzenden. De reden daarvoor is dat de brief anderhalf jaar geleden is opgesteld. Sindsdien is deze werkgroep daar al mee bezig. Als hier een probleem strandt, wil spreker dat hier ook vlottrekken. Hij wil graag proberen om een versie van de brief te krijgen waarmee iedereen kan leven, ook al heeft niemand om de brief gevraagd. Dat wil wel zeggen dat nogmaals langs alle heikele punten moet worden gelopen. Hij vraagt mevrouw De Haan deze door te nemen.

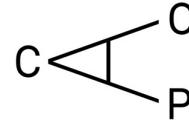
De heer Hop merkt vooraf op dat te zien is dat de huidige brief vanuit de uitvoering is geschreven. Dat was ook met de eerdere versie het geval. Hij ziet dat de punten in de brief op dit moment nog niet zo worden uitgevoerd in de organisatie. De voorzitter bevestigt dat. Daar zit voor spreker ook juist de urgentie. De organisatie vraagt hem regelmatig of de brief al kan worden uitgestuurd. Dat is legitiem en dat is ook het doel. Mevrouw De Haan licht toe dat een aantal zaken is besproken bij de punten 4. en 5.c. Ze geeft aan nog te zullen kijken naar de duidelijkheid en verwoording. Voor meerdere partijen is ook de positie van de reservisten cruciaal. Er is daarbij gevraagd om te kijken naar een tijdelijke aanstelling als beroepsmilitair op het moment dat er op een stoel wordt plaatsgenomen door een reservist. Daar kan Defensie naar kijken. Spreekster denkt dat dit sowieso in een breder kader moet gebeuren. Volgens spreekster zijn dit de twee grote punten. Los van het overleg met de MC-en en met het georganiseerd overleg als het gaat om aanpassingen van de SG-aanwijzingen, maar ook als het gaat om de plaatsingen. Ook daar moet overleg met de MC plaatsvinden. Dat is volgens spreekster reguliere bedrijfsvoering welke plaatsvindt op het moment dat de brief uitgevoerd gaat worden. De voorzitter vult hierop aan dat er op het punt van de reservist een bepaalde voorwaardelijkheid zal worden opgenomen zodat het niet is dat een reservist zo maar voor vijf jaar 38 uur per week wordt geplaatst. Mevrouw De Haan stelt voor om dit niet op te nemen in de brief maar om in de WG AP de mondelinge toezegging te doen aan de centrales om nog met zijn allen verder te kijken naar hoe daarmee zal worden omgesprongen. Het onderwerp is immers breder dan deze nota. Wel kan nu worden toegezegd om spaarzaam om te zullen gaan met het plaatsen van een reservist op een dergelijke stoel. Dat houdt geen wijziging in op de brief zoals die nu voorligt. De voorzitter meent dat dan wel scherp de voorbehouden moeten worden geformuleerd. Mevrouw Oosting-Klock geeft aan het zelf niet nodig te vinden dat dit één op één in de brief wordt verwoord. Ze vindt het voldoende dat in het verslag komt te staan dat hier op een later moment op wordt teruggekomen. Spreekster denkt ook dat dit onderwerp volgende week in de TW-Reservisten zal worden besproken, waarbij het zal gaan over de aanstellingsleeftijd. Voor de brief heeft zij daarom geen aanvulling nodig. Ze denkt dat een aanvulling de brief te omslachtig zal maken. Voor spreekster is opname in het verslag voldoende. Voor wat betreft de punten 4 en 5 c vraagt spreekster zich af wat de toegevoegde waarde is van 5 c Volgens haar wordt het punt al gedekt door punt 5 b, waar staat:

“b. Wanneer militaire kandidaten van het OPCO niet geschikt of beschikbaar zijn, dan wordt het OPCO hierover ingelicht, alvorens het DO een keuze maakt uit de geschikte militairen AMAR-FPS van een ander OPCO.”

Spreekster denkt dat het zal helpen om 5.c. er helemaal uit te halen. Mevrouw De Haan vraagt of dit een harde eis is of een suggestie. Mevrouw Oosting-Klock antwoordt dat het een suggestie is. Ze denkt namelijk dat niet is bedoeld te zeggen dat een geschikte militaire kandidaat van het desbetreffende Defensieonderdeel niet mag gaan. Zo leest spreekster de tekst echter wel en dat is iets dat zeker niet gewenst is. Als iemand geschikt is voor een functietoewijzingsproces en voor de functie, mag de OPCO waar de persoon zit niet bepalen dat de persoon niet mag gaan. De voorzitter vraagt of het dan niet beter is om de punten 4 en 5c eruit te halen. Mevrouw De Haan antwoordt dat punt 4 sowieso geschrapt kan worden. Over punt 5 c durft ze nu geen toezeggingen te doen, wel kan in ieder geval naar een alternatieve bewoording worden gekeken.

De voorzitter vraagt mevrouw De Haan wat ze nog nodig heeft bij de reservisten. Mevrouw De Haan antwoordt dat ze niets nodig heeft. Ze zou het fijn vinden om een reactie te krijgen. De heer Van Riel verwijst voor wat betreft de reservisten naar punt 6 waar een keuze wordt gegeven tussen TTW of een plaatsing op een tijdelijk aangemaakte arbeidsplaats. Hij komt daarmee toch terug op het onderwerp van de tijdelijke arbeidsplaats. Spreker vraagt zich af waarom een tijdelijke arbeidsplaats wordt gemaakt met dezelfde functieomschrijving als de functie die al bestaat voor een militair en wil weten welke logica daar achter zit en of dit soms de beoogde versnelling is. De voorzitter antwoordt dat dit wat hem betreft niet hoeft, maar dat er kennelijk behoefte aan is. De heer Van Hulsen heeft er gevoel bij om een deel te beleggen bij het werkverband. De spanning ontstaat volgens hem met betrekking tot punt 6. Geplaatst in de discussie van de ochtend wordt hiermee een tijdelijke functie gecreëerd die niet een projectfunctie is. Hij vraagt zich af

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

of punt 6 op dit moment wel nodig is. Hiermee wordt dezelfde discussie gestart als de discussie van de ochtend met betrekking tot punt 5 c. Spreker vindt het prima dat dit punt geschrapt wordt. Hij keek naar het punt aangezien hij de indruk had dat de organisatie de behoefte had om het punt erin te hebben. Als de organisatie deze behoefte nog heeft, vraagt hij om er een goede tekst van te maken. Als de organisatie die behoefte niet meer heeft is spreker ervoor het punt te schrappen.

De heer Rozendaal heeft een opmerking over punt 7. Waar drie tot vijf jaar staat zou hij graag drie jaar zien, zijnde de reguliere functieduur voor de militair. Zolang niet iets anders is overeengekomen hecht de ACOP er waarde aan dat de situatie blijft zoals lang geleden is afgesproken. Na die drie jaar zou dan gewoon weer de vacature moeten worden opengesteld voor een militair. Hetzelfde zou spreker opgenomen willen zien worden in de brief met betrekking tot de reservist. De ACOP wil voorkomen dat er ook maar enige vorm van verdringing plaatsvindt door reservisten op functies die zijn gemaakt of bestaan voor beroepsmilitairen. Als het niet te veel moeite is zou hij willen verzoeken om in de tekst op te nemen dat het plaatsen van een militair reservist op een reguliere arbeidsplaats alleen plaatsvindt nadat is gebleken dat deze persoon niet geschikt is om in aanmerking te komen voor een beroepsaanstelling. Voorts dat de plaatsing niet langer is dan de reguliere plaatsingsduur van de beroepsmilitair, zijnde de drie jaar.

De heer Hop heeft een opmerking over artikel 11 AMAR en het punt 'reservisten maximaal een jaar'. Hij roept Defensie op dit soort gevallen los te maken van de uitwerking van de alternatieve aanstellingsvormen voor dit soort functionarissen. Spreker merkt voorts op dat de nota alleen betrekking heeft op vulling bij de bestuursstaf, DOSCO en COMMIT en meent dat het in de praktijk veel breder ligt dan alleen daar. Het probleem van vulling speelt ook bij de OPCO's zelf, bij functies bij een ander OPCO en ook bij de Bijzondere Organisatie Eenheden (BOE) die hun eigen militaire functies vullen met burgers. De voorzitter vraagt welk gevolg de heer Hop verbindt aan deze constatering. De heer Hop antwoordt dat in de inleiding werd gezegd dat deze wijze van vullen alleen bij de paarse functies plaatsvindt. Spreker is het daar niet mee eens. Het probleem speelt ook bij de OPCO's zelf op het moment dat zij hun militaire functies niet gevuld krijgen. Daarvan heeft spreker eerder al aangegeven dat dit tot gevaarlijke situaties kan leiden.

Mevrouw De Haan reageert op de tekstuele voorstellen die zijn gedaan. Wat Defensie betreft kan punt 6 uit de brief worden geschrapt. Ook het wijzigen van de plaatsingsduur naar drie jaar is akkoord. Hetzelfde geldt voor het toevoegen van de reservist voor drie jaar. Punt 4 kan eveneens worden geschrapt. Er zal nog worden gekeken naar een alternatieve verwoording van punt 5 b en 5 c en de combinatie om dit te verduidelijken. Dat zijn de toezeggingen die Defensie op dit moment kan doen, naast hetgeen spreekster eerder al zei als het gaat om de reservisten en de aanstellingen daaromtrent. De voorzitter vraagt mevrouw De Haan hoe ze dit voor zich ziet en of ze de brief dan nogmaals wil aanbieden of juist niet. Mevrouw De Haan hoopt met de toezegging om punten te zullen schrappen nu tot overeenstemming te kunnen komen in de WG AP en dat de brief de organisatie in kan worden gestuurd zoals hier is besproken. De voorzitter vraagt of het de bedoeling is dat Defensie de wijzigingen gaat doorvoeren. Mevrouw De Haan bevestigt dit. Ze stelt voor de brief de organisatie in te sturen en aan het overleg een afschrift ter informatie toe te sturen.

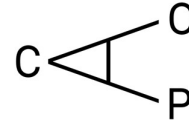
Voorstel tekstuele aanpassingen brief:

Mevrouw De Haan stelt voor om:

- punt 4 uit de brief te schrappen;
- nog te kijken naar een alternatieve verwoording van de punten 5.b en 5.c. en de combinatie van die punten om deze te verduidelijken;
- punt 6. uit de brief te schrappen;
- de plaatsingsduur in punt 7. van 3-5 jaar te wijzigen in drie jaar;
- eenzelfde toevoeging te doen voor de reservist voor drie jaar.

De heer Hop vindt dat heel lastig. Hij denkt dat op die manier door de nota zowel arbeidsvoorwaardelijke afspraken als het AMAR overruled worden en daar wil hij niet meegaan. Spreker ziet verschillende elementen die knellen. Na sluiting van de vacature vraagt onder andere het defensieonderdeel om te onderbouwen waarom functies niet worden toegewezen. Er zijn militairen die uit organisatiebelang worden tegengehouden. Defensie wil reservisten gaan plaatsen

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

voor een periode van drie jaar. Over het beschikbaar zijn van mensen zijn ook duidelijke afspraken gemaakt en spreker gaat er niet mee akkoord dat dit soort afspraken nu door middel van een notaatje worden overruled.

De voorzitter vraagt zich af of hij inderdaad het AMAR aan het overrulen is. Mevrouw Oosting-Klock geeft aan de nota zo in ieder geval niet te hebben geïnterpreteerd. Normaal gesproken moeten de desbetreffende vacaturehouders elke stap apart zetten en daar zit telkens zes tot acht weken tussen. Die stappen zijn ooit overeengekomen. Er wordt eerst op de ene manier geprobeerd te vullen. Als dat niet lukt, dan op een andere manier et cetera. Elke keer gebeurt dit in overleg met de medezeggenschap. Als de medezeggenschap akkoord geeft kan weer worden opengesteld. Dat is een proces dat in het slechtste scenario zo maar een half jaar kan duren. Juist dat halve jaar proberen partijen hier in te korten door functies gelijktijdig open te stellen. Dit gebeurt echter gewoon in overeenstemming met alle afspraken die in het verleden zijn gemaakt en derhalve ook in overeenstemming met de medezeggenschap. Aan de medezeggenschap wordt gevraagd akkoord te gaan met het tegelijk openstellen van arbeidsplaatsen voor burger en militairen met inachtneming van de plaatsingsvolgorde, zie de nota met het betreffende nummer. In de optiek van spreekster gebeurt er daarmee niets dat valt buiten het AMAR en de arbeidsvoorwaardelijke afspraken die zijn gemaakt. Dit laat onverlet dat er nog een aantal zaken is waar nog naar moet worden gekeken, zoals de heer Hop ook aanhaalde. Spreekster is het daar helemaal mee eens maar meent ook dat met deze nota tijd wordt gekocht zodat mensen op arbeidsplaatsen komen en er kan worden gesproken over de zaken waar nog over gesproken moet worden.

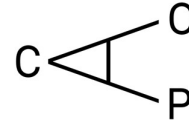
De heer Van Hulsen heeft ook niet het gevoel dat over de AMAR-grens heen wordt gegaan, zoals het wel met drie voorbeelden geïllustreerd werd. Hij zou graag van de heer Hop horen waar daadwerkelijk over de grens van het AMAR heen wordt gegaan. De heer Hop antwoordt aan dat niet alleen naar de paarse onderdelen moet worden gekeken maar ook naar de defensieonderdelen zelf. In de WG REO liggen plannen waarvan het desbetreffende OPCO al heeft gezegd artikel 20 AMAR binnen de eigen reorganisatieplannen toe te zullen passen omdat het de medewerkers op een andere plaats meer nodig heeft dan op de plaats waar zij graag willen landen. Daar wordt dan artikel 20 AMAR voor gebruikt, de CCOOP interpreteert dit artikel echter anders. Defensieonderdelen die mensen niet beschikbaar stellen terwijl ze wel beschikbaar zijn conform de afspraken die arbeidsvoorwaardelijk zijn gemaakt en zoals opgenomen in artikel 17 AMAR en verder; daar gaat het echt landen. Ook zijn er geen afspraken gemaakt over het langdurig plaatsen van reservisten op functies. Dat zijn voor de CCOOP cruciale punten. Er is volgens de CCOOP sprake van verdringing en vertroebeling. Dit kan niet door middel van een nota worden gewijzigd.

De heer Van Hulsen komt tot de conclusie dat er geen afspraken zijn en dat er geen AMAR-grens wordt overschreden. Er is volgens spreker hooguit sprake van een discussie over de interpretatie. Dit kan voor iedereen anders zijn. Hij ziet geen AMAR-obstakel en is voorstander van het voorstel van mevrouw De Haan. Hij heeft er vertrouwen in dat er op een serieuze manier over dit onderwerp gaat worden gesproken. De tijd terugbrengen tot drie jaar vindt hij voor een reservist nog wel lang maar spreker kan er 'for the time being', tot de nadere afspraken een feit zijn, mee leven. De heer Rozendal sluit zich aan bij de hetgeen door de CMHF en het AC naar voren is gebracht. Hij ziet dat er binnen de piketpalen van het AMAR wordt gebleven. Er wordt slechts een verfijning aangebracht. Spreker heeft voor de zekerheid gecheckt of de VVURAMAR wordt overschreden. Dit is volgens hem echter ook niet het geval. Met inachtneming van de gemaakte opmerkingen en de gedane toezeggingen kan de ACOP instemmen met hetgeen hier is besproken.

De heer Hop wijst erop dat de zwaarte voor de CCOOP zit in de toepassingen, zoals in de brief ook is opgeschreven: "Een zorgvuldige afweging op grond van AMAR artikel 20 blijft liggen bij het OPCO, alvorens een geschikte kandidaat de functie wordt toegewezen." Dit geldt volgens spreker ook 'alvorens een geschikte kandidaat de functie **niet** wordt toegewezen'. Deze discussie is de laatste periode veelvuldig gevoerd, ook in de IO REO's, en de BCO's. De centrales hebben dit daar tegengehouden omdat zij gezamenlijk van mening waren dat dat niet kon. De huidige staat van het personeel dwingt volgens spreker tot lastige keuzes. Voortdurend wordt er tegenaan gelopen dat medewerkers niet worden geplaatst, worden tegengehouden of dat hen toekomstperspectief wordt ontnomen. Afgesproken is dat iemand verticaal altijd beschikbaar is, ook mensen die in de laatste functieduurvulling zitten. Spreker wijst op de met Defensie gemaakte afspraken over de balans werk-privé, langdurige plaatsing op functies, het niet-nakomen van uitzendbescherming uit organisatiebelang.

De voorzitter meent met zijn zin: "Een zorgvuldige afweging op grond van AMAR artikel 20 blijft liggen bij het OPCO, alvorens een geschikte kandidaat de functie wordt toegewezen." niets te zeggen dat tegen het AMAR ingaat. De heer Hop meent dat het vullen is bedoeld om mensen te plaatsen en niet om mensen niet te plaatsen.

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

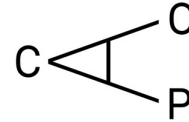

De voorzitter licht toe dat er niet staat dat mensen niet worden geplaatst. Er staat dat er een zorgvuldige afweging moet plaatsvinden alvorens iemand de functie krijgt toegewezen. Er staat niet dat er uiteindelijk geen functie toegewezen zal worden. De heer Van Hulsen probeert helder te krijgen waar de discussie nu over gaat. Hij vraagt zich af of het over de brief gaat die gaat over vulling van paarse functies. Hij hoort echter een discussie die gaat over vulling bij krijgsmachtonderdelen of defensieonderdelen, niet zijnde paars. Volgens spreker zijn dat twee verschillende werelden. Af en toe krijgt spreker het gevoel dat zaken door elkaar heen lopen in de discussie of dat hangende de discussie iets heel kleins heel groot wordt en dat de discussie daardoor vastloopt. Spreker wil derhalve in ieder geval voor de paarse functies vaststellen dat wat in de brief staat zal worden gedaan.

De voorzitter vraagt de aanwezigen of ze het ermee eens zijn dat hij de nota de organisatie in zal sturen als richtlijn voor eenduidig handelen en met de kanttekeningen die mevrouw De Haan zojuist heeft opgenoemd. Mevrouw Oosting-Klock, de heer Van Hulsen en de heer Rozendal bevestigen het daarmee eens te zijn. De heer Hop geeft aan het er niet mee eens te zijn. De voorzitter stelt vast dat bij meerderheid is besloten om de nota met de aanpassingen die door mevrouw De Haan zijn aangegeven de organisatie in te sturen. Daarbij maakt spreker de kanttekening dat hij vooraf nog zal laten toetsen of de inhoud binnen het kader van het AMAR blijft.

De heer Hop legt zich niet neer bij het meerderheidsbesluit en heeft het voornemen om te escaleren naar het SOD. Hij denkt dat de voorzitter niet de bevoegdheid heeft om op dit moment dit soort afspraken te overrulen. Spreker wil dit in het SOD laten toetsen. Hij meent dat met deze brief arbeidsvoorwaardelijke afspraken op een andere manier zullen worden ingevuld. Dit is breder dan hier aangegeven. In de plannen die er liggen gebeurt hetzelfde binnen OPCO's. Spreker meent dat als de brief zo de organisatie in gaat het één grote vrijbrief wordt. Er zitten volgens hem teveel 'rode vlakken'. De voorzitter geeft aan dat dat bij het systeem hoort. Het gaat hem erom ofwel hier het probleem op te lossen ofwel elders. Spreker wil de problemen niet blijven agenderen. De heer Van Hulsen is het daar in de basis mee eens. Wel zou hij een oproep willen plaatsen om in het SOD deze discussie dan ook te sluiten, zodat de discussie niet wordt terugverwezen naar een werkgroep. Spreker heeft de behoefte, net als de voorzitter, om de discussie op een gegeven moment te sluiten en niet vooruit te schuiven. De heer Rozendal vraagt zijn collega van het AC hoe hij dit dan voor zich ziet. In de beleving van spreker is de afspraak gemaakt om alleen zaken door te spelen naar het SOD ter escalatie als daar ten minste twee centrales voor zijn. De heer Van Hulsen weet niet of dat is afgesproken. Wel geeft hij aan te blijven zitten met het punt dat de discussie niet afgerond is. Hij zegt dat er is afgesproken om in dit werkverband het principe van meerderheidsbesluiten toe te passen. Het is voor hem echter de vraag of er bindende afspraken zijn gemaakt over het wel of niet gaan naar het SOD. Spreker vindt dat de brede discussie nu eindelijk moet worden afgerond zodat er voldoende helderheid wordt verschaft. Spreker vraagt de heer Rozendal hem ervan te overtuigen dat de afspraak is gemaakt dat één centrale alleen niet naar het SOD kan. Daarbij heeft spreker overigens wel de beleving dat dit de bedoeling is. De heer Rozendal antwoordt dat zijn beleving is dat het ook daadwerkelijk is afgesproken. De heer Van Hulsen vraagt hoe de rest van de collega's dit zien. Mevrouw Oosting-Klock wil in eerste instantie een opmerking maken over het proces. Er wordt een oproep aan deze tafel gedaan om mee te denken over het versnellen van een proces. In spreeksters ogen is dat een proces dat niet om de regelgeving die met elkaar is afgesproken heengaait, maar dat alleen gaat over het inkorten van het proces. Spreekster vindt het netjes dat dit in overleg met de centrales wordt gedaan. Er wordt nu al een half jaar over dit onderwerp gesproken. Dat is precies het halve jaar waarvan de paarse onderdelen zeggen dat ze deze tijd voortdurend tekort komen. Het voelt dan ook bijna alsof deze werkgroep de boel aan het vertragen is en dat vindt spreekster oprecht heel jammer. Dat kan ook niet het doel zijn want dat is om de rechtspositie te borgen van het personeel. Spreekster wil nogmaals aangeven dat deze rechtspositie met de brief niet overboord wordt gegooid. Mocht het wel een keer zo zijn dat een personeelslid het gevoel heeft dat dat het geval is, dan wordt dit opgepakt en bespreekbaar gemaakt in het desbetreffende forum. Spreekster wil graag in het verslag opgenomen hebben dat ze het betreurt dat dit onderwerp hiermee zo wordt vertraagd. Voor wat betreft de vraag over de gang naar het SOD meent spreekster dat de afspraak is gemaakt om in een werkgroep bij meerderheidsbesluit te kunnen besluiten. Dit is ook zo overeengekomen om deze overlegvorm wat meer snelheid te verschaffen aangezien dat vrij lastig is gebleken. Als er een partij is die aangeeft om een principiële reden naar het SOD te willen gaan is dat volgens haar mogelijk. Ze voorziet echter dat dan telkens iemand de kaart van de principiële gronden zal trekken. Daarbij wil spreekster nog duidelijk maken dat het standpunt van de CMHF ook in het SOD niet zal veranderen. Als dat bij de anderen ook zo is lijkt het haar niet zinvol naar het SOD te gaan. Daarbij is het eerstvolgende SOD vanwege het reces niet op korte termijn. Zo verstrijken er dan weer drie maanden. Spreekster zeker weten dat ze er alles aan heeft gedaan om het proces niet te vertragen omwille van het maken van een standpunt. Het standpunt is nu ook duidelijk aangezien dit in het verslag staat. Ze denkt dat dit niet anders wordt als het onderwerp naar het SOD gaat.

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

De heer Hop reageert hierop als volgt. Hij is het niet eens met de stelling dat er wordt vertrad. Voorts is spreker het niet eens met de opmerking over een 'principeel punt'. Hij geeft aan niet een principeel punt te hebben genoemd maar slechts te hebben gezegd dat Defensie zich niet in de situatie kan bevinden dat door middel van een nota arbeidsvoorwaardelijke afspraken en AMAR-afspraken anders worden geïnterpreteerd of overruled. Deze afspraken zijn op een ander niveau gemaakt. Hij voorziet dat het personeel hier nadeel van zal ondervinden. De kans bestaat dat medewerkers worden geschaad in hun carrière omdat zij kunnen worden tegengehouden op oneigenlijk gronden en in afwijking van de afspraken die de CCOOP op arbeidsvoorwaardelijk vlak heeft gemaakt. De CCOOP heeft in het land gestaan om uit te leggen dat mensen altijd beschikbaar zijn voor verticale functies. Die insteek vindt hij anders dan de insteek dat de organisatie nu even door moet kunnen gaan. Er is aan de achterban een totaalpakket voorgelegd waaraan volgens spreker nu een heel andere invulling wordt gegeven. Er is dus geen sprake van vertragen maar van het niet naleven van wet en regelgeving en gemaakte afspraken. Als daarover een verschil van mening bestaat kan daarover in het SOD een besluit worden genomen.

De heer Van Hulsen zoekt naar gemaakte afspraken over besluitvorming in het verslag van de werkgroep van 26 maart 2024. Hij geeft aan dat er in het grijze vlak een heldere uitleg staat. Tegelijkertijd is de tekst iets minder helder. spreker leest de tekst in het grijze vlak voor:

“Besluit t.a.v. “Snellere besluitvorming (bij meerderheid)”

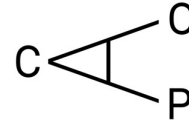
- De voorzitter concludeert dat partijen overgaan tot besluitvorming bij meerderheid in de werkgroepen, met uitzondering van de WG AV;
- Een piepbrief is daarbij niet nodig;
- Het streven is om uiteindelijk het BGOD aan te passen, waarbij ook de andere dingen worden meegenomen die moeten worden aangepast.“

Tegelijkertijd ziet spreker in de discussie dat er nog zaken nader uitgewerkt moeten worden en verder moeten worden ingevuld.

De voorzitter ziet de situatie als volgt: het verslag van de WG AP-vergadering van 26 maart 2024 is afgelopen week vastgesteld. Daarin leest spreker dat het SOD hem aangeeft als voorzitter van de WG AP en dat er bij meerderheid besloten wordt. Spreker heeft dat zo opgevat dat hij die meerderheid als een substantiële meerderheid moet kunnen zien. Dat staat overigens nergens, maar dat iets waar spreker zelf zo over denkt. Hij vindt het namelijk een verschil of hijzelf de doorslag moet geven bij een staken van de stemmen of dat er sprake moet zijn van drie vóór en één tegen. Spreker leest uit het verslag in ieder geval dat wordt besloten bij meerderheid. Hij vindt het belangrijk rekening te houden met mensen die het niet eens zijn met de besluiten. Dat probeert spreker altijd heel ruim te doen. Hij meent soms zelfs te proeven dat hij dat wel héél ruim doet. Daarom wil hij ook rekening houden met die mensen die zeggen dat spreker ook rekening heeft te houden met de mensen die het wél eens zijn met een voorstel. Dat principe vindt de voorzitter hier aan tafel nog belangrijker dan de op hem rustende druk van een organisatie die dóór wil. Uiteindelijk vindt hij de openheid, transparantie en de balans hier in de discussie belangrijker dan de wens om door te gaan. Voor spreker is de slagvaardigheid van deze vergadering doorslaggevend. Die slagvaardigheid gaat overigens niet zo ver dat spreker regels breekt. Daarom gaf hij eerder ook aan de brief nog te willen toetsen voordat hij 'de hendel overhaalt'. De discussie van vandaag geeft spreker voldoende steun om te concluderen dat hij geen regels breekt. Als dan vervolgens zoals voorgesteld wordt besloten en de heer Hop kenbaar maakt het onderwerp dermate wezenlijk te vinden dat hij zich afvraagt of dit wel zo kan, of niet toch buiten het kader wordt getreden en dat hij daarom het onderwerp in het SOD wil bespreken dan verbiedt de afspraak over de besluitvorming de heer Hop volgens spreker niet om naar het SOD te gaan. Spreker kan nu niet zeggen hoe het uitpakt. Hier zinspeelde mevrouw Oosting-Klock al op. Spreker vindt het niet zijn plaats als voorzitter van de WG AP om de heer Hop hierin tegen te houden. Dat kan hij ook helemaal niet. Er is een besluit genomen waarvan spreker benieuwd is of het SOD daarop intervenieert. Voor het gevoel van spreker is het punt in de WG AP in elk geval afgedaan.

De heer Van Hulsen vindt creativiteit een groot goed. Dit is een creatieve oplossing. Spreker ziet het zo dat er een discussie is over de inhoud. Dit leidt tot een bepaalde opvatting, namelijk drie centrales zijn vóór en één tegen. Daarachter komt dan de vraag of het punt van de centrale die tegen stemt dusdanig belangrijk of principeel is dat het onderwerp naar het SOD moet worden geëscaleerd. Als dat het geval wordt vervolgens naar het SOD geëscaleerd. De variant van de voorzitter is net iets anders. Daarin is er bij meerderheid een besluit is genomen. Dit blijft het besluit tot het SOD zou besluiten dat het anders moet. Dat illustreert wellicht ook dat er gezamenlijk nog een discussie gevoerd moet worden over de vraag wat er precies bedoeld wordt. In de vertaling van spreker is het zo dat drie centrales het

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

eens zijn met hetgeen is besproken en de manier waarop gaat worden aangepast. Namens het AC spreekt spreker uit dat hij niet de behoefte voelt om naar het SOD te gaan. De voorzitter veronderstelt dat de heer Rozendal die behoefte ook niet voelt. De heer Rozendal bevestigt dat. Mevrouw Oosting-Klock voelt die behoefte ook niet.

De voorzitter zegt dat het bij de sociale partners bekend is dat hij altijd geruime tijd wacht met toepassen op het moment dat er afspraken worden gemaakt die de wijze van besluitvorming anders maken. Op het moment van toepassen komt er druk te staan op het systeem. Spreker zegt voldoende steun voor de wijze van besluitvorming te hebben op basis van wat er in het verslag staat. Hij zou dat anders ook niet op deze manier hebben laten vaststellen. Spreker wijst op de discussie over de vraag of de aanpassing in het BGOD geborgd moet worden. Sommige centrales vonden dat dit moest gebeuren en anderen niet en vonden dit duidelijk genoeg. Spreker voelt voldoende mandaat om nu in de WG AP te concluderen dat het besluit wordt genomen. Het SOD is het hoogste orgaan binnen het GO en tot het moment dat het SOD, al dan niet geagendeerd door de CCOOP, spreker laat weten het niet eens te zijn met het besluit zal hij zich daarnaar voegen. Tot die tijd blijft echter het besluit zoals dit vandaag is genomen staan.

De heer Hop hoort wat de voorzitter zegt. Spreker herhaalt met het onderwerp naar het SOD te willen gaan. De voorzitter neemt hier een meerderheidsbesluit. Spreker heeft aangegeven vraagtekens te plaatsen bij de bevoegdheid van de voorzitter om in de WG AP arbeidsvoorwaardelijke afspraken dan wel AMAR-wetgeving anders te interpreteren. Spreker geeft aan zich alle rechten voor te behouden. Als de voorzitter het onderwerp niet agendeert voor het SOD en dit besluit neemt, behoudt spreker zich alle andere mogelijke vormen en rechten voor.

De voorzitter ziet het overigens niet zo dat een ander, bijvoorbeeld DDAOG, met een nota een rechtspositioneel besluit neemt. Hij vindt het, met alle respect voor de betrokken functionaris, irrelevant wie aftekent. Spreker ziet het systeem zo dat hier in de WG AP gezamenlijk een afspraak wordt gemaakt door de sociale partners. Helaas nu niet unaniem, maar wel is bij meerderheid besloten dat het akkoord is om de brief de organisatie in te sturen. Er is niet iemand die dit bij nota besluit en deze werkgroep dat goedvindt. Dit wil spreker nog even voor de duidelijkheid melden. Hij begrijpt overigens het punt van de heer Hop.

De heer Hop vindt dat de voorzitter aan veel zaken voorbijgaat, zoals de beschikbaarheid die gezamenlijk is afgesproken. Hij noemt artikel 11 van het AMAR op grond waarvan reservisten nu voor drie jaar zullen worden geplaatst. Spreker herhaalt te hebben aangegeven hiermee naar het SOD te willen. De voorzitter neemt een meerderheidsbesluit en agendeert niet zelf voor het SOD. Spreker zegt het onderwerp niet zelf aan te zullen bieden, aangezien hij hier heeft aangegeven het onderwerp naar het SOD te willen escaleren. Hij herhaalt zich alle andere rechten en mogelijkheden voor te behouden. De voorzitter vindt de reactie van de heer Hop duidelijk helder en zegt nogmaals te zullen controleren of de gemaakte afspraken al dan niet buiten het wettelijk kader vallen. Spreker wil slagvaardig zijn maar zeker niet buiten zijn bevoegdheden treden. Als spreker op grond van de toegezegde controle tot een andere afweging komt dan partijen vandaag zijn overeengekomen dan informeert hij de WG AP hierover. De heer Hop herhaalt zijn verzoek om het onderwerp te agenderen voor het SOD. De voorzitter honoreert dat verzoek niet. Hij wijst de heer Hop erop dat deze zich het recht heeft voorbehouden om het onderwerp naar het SOD te brengen dus dat wacht spreker dan af.